

Dacă nu ar fi maltratat flagrant un text valoros, dar absolut neteatural, scris de John Whiting și tradus de Mirela Iacob, dacă nu ar marca dezastruos începutul "Stagiunii europene" pe care și-a propus-o Teatrul Național din Timișoara, dacă nu ar abuza în mod nepermis de răbdarea și bunăvoința publicului care, nu-i vorbă, profită ingenios de orice moment favorabil spre a părăsi sala transformată în loc de supliciu, spectacolul cu piesa *Diavolii* nu ar merita dreptul la cronică. Flască, imatură, lipsită de orice idee regizorală, cu un decor masiv, utilizat haotic, și cu niște costume aberante, montarea semnată de László Keszég e doar un bruion diletant ce pune în situații cum nu se poate mai penibile mai mult de douăzeci de actori și un număr apreciabil de figuranți. Degeaba citim în caietul-program că un cronicar de la prestigiosul "The Times" a calificat textul drept "o piesă răvășitoare, una dintre cele mai reușite creații ale ultimilor ani apărute pe Broadway" și că "Diavolii are un aer elisabetan de netăgăduit și bogăția unui text dramatic foarte bine scris", câtă vreme prin fața ochilor ne trece o succesiune de secvențe malformate care, în loc să reflecte oroarea provocată de intole-

Total

neartistic

ranța bisericii, nu izbucnesc decât să stârnească oroarea spectatorilor. Jocul actoricesc e pauper, schematic și pripit, când cu un ton prea jos, când cu un ton prea sus. Lipsesc accentele viguroase și incantațiile fulgurante pe care le presupune piesa. Spectatorul răbdător (masochist?) așteaptă în zadar așezarea clară în imagini ferme și spirituale a ideilor textului. I se oferă în schimb o organizare scenică mai mult decât discutabilă,

care amalgamează situațiile dramatice. Iar ca premiu de fidelitate pentru cei ce au stat până la capăt, actrița care o interpretează pe Sora Jeanne a Îngerilor se despoaie fără nici un fel de motivație

DIAVOLII de John Whiting. Traducerea: Mirela Iacob • **TEATRUL NAȚIONAL** din **TIMIȘOARA** • Data reprezentației: **11 decembrie 1998** • Regia: **László Keszég** • Decorul: **Gábor Valcz** • Costumele: **Édit Szűcs** • Muzica: **Albert Markós** • Distribuția: **Dorin Dragoș** (Mannourry), **Cristian Szekeres** (Adam), **Valentin Ivanciuc** (Louis Trincant), **Aura Călărășu Hasnaș** (Philippe Trincant), **Doru Iosif** (Jean d'Armagnac), **Dan Antoci** (Guillaume de Cerisay), **Gheorghe Stana** (Un gunoier), **Armand Calotă** (Urban Grandier), **Mălina Petre** (Ninon), **Damian V. Oancea jr.** (De La Rochepezay), **Constantin Tovarnițchi** (Părintele Rangier, Ludovic al XIII-lea), **Florin Ionescu** (Părintele Barré), **Carmen Ionescu** (Sora Jeanne a Îngerilor), **Daniela Bostan** (Sora Claire), **Ana Maria Cojocaru** (Sora Louise), **Damian Oancea** (De Laubardemont), **Ștefan Sasu** (Părintele Mignon), **Laura Avarvari** (Sora Gabrielle), **Zoltan Lovas** (Henri de Condé), **Horia Ionescu** (Richelieu), **Mircea Bellu** (Un crainic), **Florin Ruicu** (Bontemps, Un copist), **Daniel Petrescu** (Părintele Ambroise) ș.a.

artistică. Dar ce e artistic în această montare cu totul neartistică ?

Mircea Morariu

So opera

Directorul de teatru...

Smaranda Oțeanu-Bunea

Cum pe lumea asta nimic nu-i întâmplător, tocmai cu *singspiel*-ul mozartian **Directorul de teatru** și-a făcut debutul Opera Comică – cea dintâi trupă particulară de gen din România...

Pentru cine nu a văzut încă premiera respectivă și deci nu înțelege la ce mă refer, trebuie să spun că trei sunt coincidențele... defel întâmplătoare dintre nașterea – și "botezul" – acestei trupe și alegerea acestei lucrări drept prim titlu în repertoriul ei. Înainte de toate, faptul că fondarea și conducerea Operei Comice îi aparțin chiar unui... director de teatru: Smaranda Oțeanu-Bunea a părăsit recent unul dintre fotoliile directoriale ale Operei Naționale Române, pe care îl ocupa deja de ceva

ani. De altfel, a devenit de multă vreme o obișnuință pentru ea să conducă tot felul de organisme muzicale – cele mai multe, înființate de către ea însăși: Colegiul Criticilor Muzicali din fosta Asociație a oamenilor de teatru și muzică (ATM) și una dintre urmașele acesteia, Uniunea Criticilor Muzicali, apoi revista "Melos" și Fundația "Oedip". În cadrul acestei din urmă asociații non-profit (al cărei președinte de onoare este Ludovic Spiess) și cu sprijinul Uniunii Criticilor Muzicali (căreia îi este președinte Grigore Constantinescu), Opera Comică nu face decât să dezvolte una dintre acțiunile de mare succes ale colaborării dintre cele două: turneele realizate cu concertul de arii și duete

"Vedetele Operei" în orașe unde nu există teatre de gen. Pare destul de ciudat, dar aparținând unei organizații non-profit, și Opera Comică este tot non-profit ! Profitul urmează să fie – evident – acela cultural, de care vor beneficia amatorii de operă din alte localități decât cele unde se joacă în mod curent operă. Dar fiecare premieră din proiectata serie a acestor spectacole itinerante va avea loc la București, la Teatrul de Operetă "Ion Dacian", care se implică în proiect punându-și la dispoziție nu doar sala, ci și orchestra. (Iar veritabila performanță pe care orchestra Operei a atins-o sub bagheta încă tânărului și extrem de talentatului dirijor Iurie Florea este deosebit de benefică pentru ridicarea și